

Arrest

nr. 106 223 van 2 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 30 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 6 november 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 28 februari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Punjab, India. Uw vader werkte destijds voor het Indiase leger. Toen u twee jaar oud was, verhuisde u met uw familie naar Pokhara, waar u tot aan uw vertrek uit Nepal verbleef. U bent in het bezit van de Nepalese nationaliteit. Op 28/06/2064 (Nepalese kalender, stemt overeen met 15 oktober 2007) huwde u met Suraj Gurung. Hij was zestien jaar ouder en was net terug uit Irak, waar hij voor het Indiase leger gediend had. Het was een gearrangeerd huwelijk. U huwde onder druk van uw familie. Twee maanden na jullie huwelijk vertrok hij naar de Turks and Caicos Islands in de Caraïben. Vanuit Irak had hij er werk gevonden en een visum voor de Verenigde Staten kunnen regelen. U was ondertussen zwanger. De bedoeling was dat u hem achterna zou reizen. Toen u vijf maanden zwanger was, vernam u dat uw echtgenoot reeds getrouwd was met een andere vrouw en dat zij samen een zoon van twaalf hadden. U eiste dat hij zijn eerste vrouw zou verlaten, maar hij wilde daar niet op ingaan. Toen u zeven maanden zwanger was, verbrak u elk contact met hem. Na de geboorte van uw zoon opende u een zaak voor vrouwenkleding. Uw echtgenoot was één van de zeven aandeelhouders/directeurs van Soaltee Foam House dat deel uitmaakte van ABC Company. Bij zijn vertrek uit Nepal had hij geregeld dat hij maandelijks een bedrag van 100.000 Nepalese roepies op zijn rekening gestort zou krijgen als terugbetaling van zijn investering. Daarnaast zou hij een percentage van deelname in de winst krijgen. Na enkele maanden kreeg hij echter zijn deel van de winst niet meer uitbetaald. Via derden ving u op dat uw echtgenoot hierover in de derde maand van 2069 (juni-juli 2012) aan de telefoon ruzie had met Binod Gurung, één van de andere directeurs in Nepal. Hierop zou uw echtgenoot een aanzienlijk bedrag betaald hebben aan Lalit Gurung, een beruchte gangster, om Binod Gurung een lesje te leren. Samen met twee kompanen viel Lalit Gurung Binod Gurung aan in diens bureau. Deze laatste diende naar het ziekenhuis overgebracht te worden voor verzorging. Het incident vond plaats in het dorp waar u woonde. De andere directeurs van Soaltee Foam House waren niet op de hoogte van de slechte verstandhouding tussen u en uw echtgenoot. Zij meenden dat u in zijn opdracht de aanslag had laten uitvoeren. Uw broer is bovendien een trouwe handlanger van Lalit Gurung. U werd geregeld ondervraagd door de politie en in verdenking gesteld verantwoordelijk te zijn voor de aanslag. U werd echter nooit gearresteerd. De politie nam ook contact op met uw echtgenoot. Hij zou gezegd hebben dat hij er zelf niets mee te maken had, maar dat hij niet uitsloot dat u er voor iets tussen zat. U merkte dat er onbekende jongens in de buurt van uw winkel begonnen rond te hangen. Op 18/05/2069 (3 september 2012) sloot u 's avonds uw winkel af en reed u met uw motorfiets naar huis. Op de hoek van een straat werd u opgewacht door vier onbekenden. Zij sloegen u met een houten stok en doofden sigaretten uit op uw been. Opgeschrikt door de lichten van een taxi namen uw agressors de vlucht. Een uur later kwamen zij naar uw woning. Zij gooiden uw ruiten in. Zij belden op uw gsm en zeiden dat u niet naar buiten mocht komen. Noch de ouders noch de opdrachtgevers zijn u bekend. Toch vermoedt u dat uw echtgenoot Lalit Gurung had bevolen u aan te vallen. Uw vader raadde u aan naar uw tante in India te gaan. De volgende dag verliet u Nepal en reisde u naar uw tante in Dehradun, India. U kwam er in contact met een smokkelaar. Op 5 november 2012 nam u in Delhi het vliegtuig naar Parijs. U maakte tijdens de reis gebruik van een vervalst Chinees paspoort. Op 6 november 2012 vroeg u asiel aan in België. U vreest Lalit Gurung en zijn criminele bende die mogelijks in opdracht van uw echtgenoot of in opdracht van Binod Gurung opereren. In België heeft uw echtgenoot opnieuw contact met u opgenomen. U uitte uw vermoeden dat hij achter de aanslag op u zat, maar hij lachte dit weg. U vernam ook dat Lalit Gurung nog steeds in Pokhara gesignaleerd wordt.

U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u een auditrapport van ABC Company neer, waaruit blijkt dat uw echtgenoot één van de aandeelhouders is.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan de door u beweerde reisroute. U verklaarde met een vervalst Chinees paspoort van Delhi naar Parijs gereisd te zijn. Behalve dat het paspoort uw foto en een Chinese naam bevatte, kon u echter geen enkele informatie verschaffen over de identiteitsgegevens in het door u gebruikte paspoort. U gaf wel aan dat het paspoort een visum bevatte met de geldigheidsduur van een week. U kon evenwel niet zeggen welke diplomatieke post dit visum zou hebben uitgereikt of met welk doel (CGVS, blz. 9-11). Dergelijke verklaringen zijn hoegenaamd niet aannemelijk. Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthavens van Delhi en Parijs de

identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarnaast moet worden gewezen op ernstige tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen. Aanvankelijk verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken dat Binod Gurung, na door hem te zijn aangevallen, op zijn beurt Lalit Gurung inhuurde om u aan te vallen. U zou toen tweemaal bijna door Lalit Gurung verkracht zijn geweest. U maakte op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van vier onbekende jongeren (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal beweerde u daarentegen dat het om vier onbekende jongeren ging en zei u niets over een poging tot verkrachting (CGVS, blz. 12-13). Bovendien gaf u aan dat u vertrouwd bent met het uiterlijk van Lalit Gurung (CGVS, blz. 14). Geconfronteerd met deze twee verschillende versies zei u dat u niet over bewijzen beschikt over wie wie heeft ingehuurd om u aan te vallen, en dat u de mogelijkheid niet uitsluit dat Binod aan Lalit de opdracht heeft gegeven. U hield vol dat u tijdens uw eerste gehoor wel degelijk sprak over vier onbekenden die u aanvielen en dat Lalit Gurung daarbij niet aanwezig was (CGVS, blz. 14). Nochtans bevat de vragenlijst, gericht aan het Commissariaat-generaal, die u op de Dienst Vreemdelingenzaken beantwoordde, en die u na herlezing ter goedkeuring ondertekende, wel degelijk andere verklaringen dan diegene die u op het Commissariaat-generaal aflegde.

Wat er ook van zij, de door u ingeroepen problemen zijn van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en ressorteren aldus niet onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een bepaalde sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voor wat betreft het reëel risico op ernstige schade dat u zou lopen in geval van terugkeer naar Nepal, met name uw vrees vermoord te worden door de maffiabende van Lalit Gurung, kan ten slotte worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich niet elders in Nepal zou kunnen vestigen om aan uw problemen te ontkomen. Uit uw verklaringen blijkt dat uw leven en uw problemen zich afspeelden in Pokhara. Uw verklaring dat zij over een uitgebreid netwerk beschikken dat tot in India reikt, is weinig overtuigend. Gevraagd waarom Lalit Gurung op zoek zou zijn naar u, antwoordde u dat u hier zelf ook over verbaasd bent en dat hij misschien geld had gekregen (CGVS, blz. 14). Dit alles volstaat dan ook niet om een intern vluchtalternatief a priori uit te sluiten.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

Het auditrapport van ABC Company toont aan dat Suraj Gurung aandeelhouder is van het bedrijf, wat niet door mij betwist wordt. Ik stel echter vast dat u noch uw eigen identiteit noch uw huwelijk met Suraj Gurung hebt aangetoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker stelt een beroep in wegens de schending van artikel 1.2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (de Vluchtelingenconventie), de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

4.3. Verzoekster verwijst naar rechtsleer inzake de gegronde vrees voor vervolging en de auteurs van vervolging doch gaat er aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht wijst op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Immers verzoekster is zakenvrouw en bekend met internationaal reizen. Er kan dan ook verwacht worden dat ze de reisdocumenten neerlegt die ze gebruikt heeft minstens deze reisbescheiden die een begin van bewijs kunnen aanbrengen. Dit is niet het geval. Haar loutere verklaringen hierover zijn onvoldoende om de waarachtigheid van de beweringen aan te tonen.

4.4. Verzoekster stelt *“De vrees voor haar leven wijst naar de persoonlijke en psychische toestand van verzoekster. Deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico in Nepal vermoord te worden. Het volstaat dat verzoekster het bestaan van objectieve feiten aanwijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging. In dit opzicht zijn de verklaringen van verzoekster coherent en voldoende wordt gesteun. Gezien de onmenselijke en vernederende behandeling waarmee verzoekster werd geconfronteerd, had verzoekster geen ander keuze dan haar land van herkomst te ontvluchten”*.

4.5. Verzoekster gaat echter niet in op de essentie van de bestreden beslissing met name dat ze onverzoenbare verklaringen aflegde over de problemen met de maffiabaas L. G. Immers verzoekster geeft op de Dienst Vreemdelingenzaken een geheel ander relaas (ex-man huurt maffiabaas die haar aanvalt) dan op het CGVS (CGVS-gehoor p.14, maffiabaas huurt 4 onbekenden die haar aanvallen). Bij confrontatie hiermee tijdens het CGVS-gehoor had verzoekster hiervoor geen verklaring tenzij een loutere ontkenning van de gezegden op de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien deze verklaringen op het Dienst Vreemdelingenzaken haar werden voorgelezen, ze aangaf geen toevoegingen of wijzigingen wenste aan te brengen en voor goedkeuring ondertekende, komt een dergelijke ontkenning

voor als een gebrek aan medewerking en ernst. Aldus kan aan het asielrelaas geen geloof worden gehecht.

4.6. Hoe dan ook blijft verzoekster ook thans in gebreke haar identiteit en burgerlijke stand aan te tonen. Van een zakenvrouw die in meerdere landen leefde en waarvan de beweerde (ex-)echtgenoot in de Verenigde Staten woont en als voormalige militair in Irak en de Caraïben verbleef, kan verwacht worden dat ze bekend is met het belang van identiteitsdocumenten. Verzoekster toont aldus haar identiteit niet aan noch dat ze gehuwd was, noch dat de man in de Verenigde Staten de vader is van haar zoon. Ten slotte kan er op gewezen worden dat de textielfirma 7 aandeelhouders heeft zodat niet aannemelijk is dat eventuele financiële problemen of discussies enkel verzoekster en haar voormalig echtgenoot betreffen. Evenmin is aannemelijk en wordt niet aangetoond, dat de mogelijke financiële kwesties van een bedrijf niet kunnen worden geregeld volgens de in de statuten voorziene weg. Verzoekster blijft bij een lacunair en onzorgvuldig aangebracht asielrelaas dat geen nexus heeft in het Vluchtelingenverdrag, minstens wordt dit niet aangetoond. Geenszins toont verzoekster aan een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.8. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK